

1
KRISTAUS KARALIAUS

Laivas

Tėvų Marijonų Bendradarbių Draugijos Savaitraštis

— ● —

Lekcija — Evangelija
Kūčia
Kalėdos
Šventųjų Metų Belaukiant
Griebkimės Taikos Ginklų!...
Tyliosios Nakties Taika
Su Mūsų Bendradarbiais
Trys Ypatingi Įvykiai
Kristui ir Bažnyčiai — Misijų
Skyrius
Klausimai ir Atsakymai
Marija Motina Mūsų Išganytojo
Bernelių Mišios
Žinios iš Katalikiškojo Pasaulio
Žinios iš Lietuviškojo Pasaulio

— ● —

No. 52   XXIX Metai

Gruodžio (Dec.) 24, 1949

VIEŠPATIES UŽGIMIMO ŠVENTĖJE

Evangelija

Lėkcia

Luko 2, 1-14

ANUO metu: išėjo ciesoriaus Augusto paliepiamas surašyti visą pasaulį. Tas pirmas surašymas buvo padarytas Sirijos valdovo Kirino. Ir visi ėjo įsirašydinti, kiekvienas į savo miestą. Ėjo taipgi ir Juozapas iš Galiliejos iš Nazareto miesto į Judėją į Dovydo miestą, kurs vadinasi Betliejus, nes jis buvo iš Dovydo namų ir giminės, kad įsirašydintų draug su pažadėta sau moterimi Marija, kuri buvo neščia. Atsitiko gi, kad, jiedviem tenai esant, atėjo jai metas gimdyti; ir ji pagimdė savo pirmgimį sūnų, suvystė jį vystyklais ir paguldė prakartėje, nes jiems nebuvo vietos užėjoje. Toje pačioje šalyje buvo piemenų, kurie budėjo ir sergėjo per naktį savo bandą Št.ai, Viešpaties Angelas atsistojo prie jų, ir Dievo skaistumas apšvietė juos. Jie labai nusigando; bet Angelas jiems tarė: Nebijokite! Nes štai aš skelbiu jums didį džiaugsmą, kurs bus visai tautai, kad šiandien jums gimė Dovydo mieste Iš-

Tit. 2, 11-15

MYLIMIAUSIEJI: Mūsų Išganytojo Dievo malonė pasirodė visiems žmonėms ir moko mus, kad išsižadėję bedievystės ir pasaulinių geidulių, gyventumėm šiame pasaulyje blaiviai, teisingai ir pamaldžiai, laukdami palaimingosios vilties ir ateinant garbės didžiojo Dievo ir mūsų Išganytojo Jėzaus Kristaus, kurs pats save davė už mus, kad mus išpirktų iš visokios neteisybės ir apvalytų pats sau priimtina tautą, stropią geriems darbams. Taip kalbėk ir ragink Kristuje Jėzuje mūsų Viešpatyje.

ganytojas; jis yra Kristus Viešpats. Ir tas bus jums ženklas: rasite kūdikį, suvystytą vystyklais ir paguldytą prakartėlėje. Ir ūmai atsirado prie Angelo daugybė dangiškosios kariuomenės, kuri garbino Dievą ir sakė: Garbė Dievui aukštybėse ir ramybė žemėj geros valios žmonėms!

KŪCIA

B. Brazdžionis

Baltų sielių, juodų sielių
Nemunas užtvino paskutinė advento naktis...
Ant tų sielių žydi baltos rožės —
Baltos saulės 3.

Pilna mano dūšia ir pilna širdis
Žalių eglių, kadugių žalių.
Ir lūšnelė mano tai pilna Jam
Aukso ir sidabro ir brangių žaislų.

Šokite jūs, mano dienos, saulėtos ir liūdnos,
Ir vaikai prie kūdikėlio Kūčios ir visi vaikai.
Susirūpinęs ir nusiminęs valgau Viešpaties Bernelio Duoną,
O už durų beldžiasi, už durų supasi visi vargai...

Kun. V. G.

Kalėdos

“Garbė Dievui aukštybėje ir ramybė žemėj geros valios žmonėms!”

(Luk. 11, 14).

DAUG amžių praslinko nuo tos valandos, kada pirmieji tėvai neteko rojus. Per tą laiką pasiilgusi žmonija laukė, kada ateis tasai Rojuje žadėtasis Atpirkėjas. Pirmųjų tėvų nuodėmė padarė nieku nepripildomą bedugnę tarpe Dievo ir žmogaus. O žmogus, išėjęs iš Dievo rankos, atgal veržiasi prie Dievo. Kaip akmenėlis mestas į viršų, krinta atgal, kaip upių vandens išgaravę iš marių krinta ant žemės ir, nepaisydami jokių kliūčių, tvenksi upės bėgimo! O ką sakyti apie žmonijos troškimą? Tik žmonija pusiaukelyje sutinka baisią bedugnę, bedugnę, kurios niekas negalėjo užpildyti, niekas negalėjo tilto per ją nutiesti. Kokis turėjo būti skausmas ir liūdesys, kuomet suprato, kad prieš ją atsiveria bedugnė skiriant ją nuo Dievo. Gerasai Dievas, pasigailėjęs žmonių, pažadėjo atsiųsti savo Sūnų, kuris panaikintų tą bedugnę tarpe Dievo ir žmonių, kuris nutiestų per ją tiltą.

Senajo Įstatymo patriarkai ir pranašai, kurie gerai suprato tą atskyrimą nuo Dievo, kurie gerai žinojo Rojuje Dievo duotą pažadą atsiųsti Atpirkėją, laukė jo su neapsakomu pasiilgimu. Jie prašyte prašė, jie verkė verkė, kad Dievas greičiau išleistų iš dangaus tą rasą, kuri atgaivintų išdžiūvusią žemę, jie šaukte šaukė į žmones: “Taisykite Viešpaties kelią; darykite tiesius jo takus” (Mat. 3).

Jau 500 metų prieš Kristaus Gimimą nutilo pranašai, jau pasibaigė nepertraukiama eilė nuo Dovydo garsiųjų žydų karalių, jau žmonės prigyveno iki žė-

miausio nesupratimo savo buvimo tikslo, jau stabmeldžių išminčiai, matydami tuštumą savo prietarų, skundėsi, kad jei Dievas neateis ir neišmokys mus gyvenimo tikslo, mes savo protu nieko nepadarysime.

Ant galo atėjo laikas, kuriame turėjo pasirodyti visų Laukiamasis. Gema pasaulio Atpirkėjas! Gema didžiame neturte, pusiau sugriuvusiame tvarte. Dievas, Kurio visas pasaulis negali apimti, guli suvaržytas vystyklais!

Stebuklai! Dievas — Kūdikėlis, kurio rankose keršto perkūnai, atėjęs pas žmones ant žemės, jis tyli. Jis tyli, bet dangus prabyla. Jo tarnai angelai žengia ant žemės, iš dangaus, žengia pas žmones ir sako: “...štai aš skelbiu jums didį džiaugsmą, koks bus visai tautai, kad šiandien jums gimė Dovydo mieste Išganytojas; jis yra Kristus, Viešpats.— (Luk. 2, 10). Išganytojas ateina į pasaulį be tarnų, be palydovų, ir niekas nesidžiaugia sulaukęs visų Laukiamojo, tik angelai ima giedoti: — Garbė Dievui aukštybėje ir ramybė žemėje geros valios žmonėms. —

Bet ar daug atsirado žmonių, kurie išgirdo giesmes angelų? Ar daug atsirado geros valios žmonių? Ne! Jautis pažino savo Viešpatį ir asilas savo Viešpaties lovį; o Izraelis manęs nepažino, — skundžiasi per pranašą Išganytojas. Jis atėjo pas savuosius, o savieji jo nepriėmė, — sako apaštalas Jon. 1, 11.

Dangus nustebo! Kodėl tie žmonės angelų giedojimo negirdi, ar jie savo ausis užsikimšo? O gal dar akių neuž-

merkė? Ir štai suspindi ant dangaus skausi, šviesi žvaigždė. Bet ir žvaigždė pamato ir supranta jos reikšmę tik trys žmonės, trys rytų šalies išminčiai, trys karaliai. Tik trys neša dovanas ir eina atiduoti garbę gimusiam Dievui! O kame gi kiti? Kiti nenori matyti Kristaus žvaigždės, o tie, kurie sužinojo, kad jau Išganytojas gimė, siunčia pulkus ginkluotų kareivių, kad jį nužudytų!

O, šiandien ar nesikartoja mūsų akyse Kristaus gimimo istorija? Šiandien Dievo tarnai skelbia per metų metus Gimusį Dievą, ir klauso ir girdi tik tie nekaltų sielų, geros valios, kaimo laukų kūdikiai, klauso vargo sulenkta sena moterėlė, o kiti paprastai miega saldžiu miegu, kaip aną Kristaus gimimo naktį.

Šiandien skaisčiai šviečia tikėjimo žvaigždė. Bet kas ją mato? Keletas aukšto mokslo vyrų, kurie ir ateina į bažnyčia ir lenkia savo rimtas galvas prieš altorių, kaip anieji trys išminčiai prieš Kristų ēdžiose paguldytą. O kame kiti? Kiti žino, kad gieda angelai, kiti žino, kad šviečia žvaigždė, bet jie seka Erodo karaliaus pėdomis, jie apsiginklavę savo gudrumu ieško nužudyti Dievą. Jie siunčia kareivius ir žudo daug nekaltų žmonių. Ir šiais laikais liejasi antras kraujas nekaltųjų kūdikių plačiosios Rusijos lygumose. O kiek daug tokių galiūnų, kurie varžo Bažnyčios laisvę, kurie slopina katalikiškas organizacijas, kurie save katalikais vadindami, nori panaikinti Kristaus viešpatavimą visuomenės gyvenime! Bet veltui Erode, sielojies, veltui darbuojies. Tik dangų praturtinsi šventaisiais. Patsai galą rasi pralietame kraujuje bet Dievo nenužudysi. Nebeužtvenksi upės bėgimo! Dieve geras! mes troškome tavęs, mes ieškojome tavęs, suteik mums tą ramybę ir džiaugsmą, kurį užgimęs atnešei piemenėliams ir trims išminčiams.

Vyt. Arūnas

Šventųjų Metų Belaukiant

**Nepatekusieji į Roma Atlaidus Galės
Gauti Sekančias Metais**

TALIJOJE visi nekantraudami laukia svarbiausio įvykio, tai Šventųjų Metų prasidėjimo, kada Kalėdų išvakarėje Popiežius Pijus XII su didelėmis iškilmėmis Šv. Petro bazilikoje atidarys Šventasias Duris.

Gruodžio 24 dienos vakare Pijus XII su auksiniu plaktuku suduos trys smūgius į Šventasias Duris ir mūrininkai jas atmūris.

— Atidarykite man teisingumo duris, nes Dievas yra su mumis! — pasakys Popiežius ir, pasiėmęs žvakę į kairę ranką, peržengs duris ir priklaupęs sugiedos "Te Deum". Pro duris iš paskui eis kardinolai, arkivyskupai, vyskupai, kanauininkai ir visi kiti.

Tuo pačiu laiku panašios iškilmės vyks ir kitose trijose bazilikoje, kur šventasias duris atidarys įgailoti kardinolai.

**Šventieji Metai Vyks Po
Taikos Ženklų**

Tai bus dvidešimt ketvirtųjų Šventųjų Metų pradžia, kaip jie jau švenčiami nuo 1300 metų. Visos ceremonijos būsiančios tos pačios, kaip 1500 metais Popiežius Aleksandras VI nustatė, tik viena naujenybė bus toji, kad bazilikoje bus pastatyti prožektoriai ir ceremonija bus nufilmuota, kad vėliau iškilmės galėtų pamatyti tie, kurie negalėjo patekti į Romą.

Šventųjų Metų jubiliejus yra skirtas atgailavimui, susitaikinimui ir atlaidų gavimui. Kiekvienas maldininkas kiekvienoje iš keturių bazilikų turės pakartoti Pijaus XII žodžius: "Kad šie Šventieji Metai būtų susitaikinimu su Dievu ir taika tarp žmonių."

Visi kurie atvyks į Romą, apturės nuodėmių atleidimą. Tai labai reikalin-

gas tiems, kurie yra susilpnėję žmoniškumoje moralėje.

Tai bus proga visiems tiems sugrįžti prie Bažnyčios, kurie per paskutiniuosius metus buvo nuo jos nutolę.

Šių Dienų Maldininkai Prilygsta Daugiau Turistams

Jei 1300 metais 2 milijonai maldininkų buvo suvažiavusių į Romą, tai 1600 metais jų jau buvo 3 milijonai, o šiandien manoma, kad skaičius sieks iki 6 milijonų.

Bet skirtumas nuo senųjų laikų yra didelis. Tada keliauti buvo didžiausia avantiūra. Žmonės išsiruošdavo į kelionę, nežinodami, ar sugrįš namo. Jiems tekdavo kęsti alkį ir šaltį, pakely galėdavo būti nužudyti, ar užkrečiamų ligų susargdinti.

Šiandien maldininkai nebepakelia tų vargų. Jie suvažiuos į Romą lėktuvais, laivais, geležinkeilais ar automobiliais. Žinoma, jų tarpe bus ir tokių, kurie padarę apžadus, atkeliaus pėsti.

Du Jauni Vyrų Neša Po Kryžių

Sakysim, pakeliui į Romą jau randa si du jauni vyrukai, kurie eina pėsti nešini po didelį medinį kryžių ant pečių. Jie nori pakartoti, gal kiek mažesnėje distancijoje, tūlo Raymondo Giuliani padarytą 1650 metais kelionę į Romą. Tada jis iš Bavarijos į Romą ėjo 5 mėnesius, nešinas ant pečių didelį medinį kryžių, kuris svėrė 160 svarų...

Bet ar visi yra nusidėjėliai ir atgailautojai, kurie per tuos šventuosius Metus apsilankęs Romoje? Ne. Didelis skaičius bus tokių, kurie nuvyks į Romą iš žingeidumo. Vieni jų atvyks pavieniui, kiti grupėms su dvasiškiais. Bet tarp jų nebus jokio skirtumo. Visi tame Amžinajame Mieste susimaišys į vieną minią.

Jų tarpe bus nemažai ir ne katalikų. Bet jų niekas neklaus iš kur jie atvyks ta ir kas jie tokie? Bažnyčiai niekas nėra priešus, o tik nežinantys ir paklydėliai. Visiems jiems Bazilikos bus atidarytos.

Sunkiausiai Bus Su Apygyvendinimu

Šiuos 6 milijonus žmonių priglauti ir pavalgydinti tai nėra jau taip lengvas

dalykas. Žinoma, jie neatvyks visi 6 milijonai iš karto. Bus sezoniniai mėnesiai, kada daugiausiai maldininkų apsilankys. Tas priklausys nuo ceremonijų svarbumo. Daug maldininkų tikimasi susilaukti per Velykas.

Šventųjų Metų programa jau išdirbta. Popiežius 56 kartus dalyvaus Šv. Petro bazilikos ceremonijoje, vieną kartą per mėnesį jis laikys viešas mišias ir beveik kasdieną priiminės maldininkus, duodamas palaiminimą.

Galima iš anksto visus užtikrinti, kad tie, kurie vyks į Romą, nesugrįš nepamatę Popiežiaus ir negavę iš jo palaiminimo.

Bet nors ir kaip sunku bus sutalpinti visus maldininkus, komitetas pasirūpino, kad kiekvienas gaus lovą ir nebus paliktas gatvėje. Viskas daroma, kad kuo mažiausiai pragyvenimas kainuotų. Žinoma, tie, kurie atvyks izoliuotai ir ieškos kambarių liuksusiniuose viešbučiuose, turės ne tik kad brangiai mokėti, bet dar ko gero ir "pasimušti".

Maldininkui Niekuo Neteks Rūpintis

Viskas iki minutės tikslumo sutvarkyta taip, kad maldininkui neteks rodyti jokios iniciatyvos. Tokią tai valandą jis turės sėsti traukinin, tokią tai valandą išlips, tokią tai valandą jis lankys baziliką. Viskas tas surašyta kelrody, kurį jis gaus prieš išvykdamas į Romą. Jei tik jis pildys visas tas instrukcijas, tai niekad nepaklys toje maldininkų minioje.

Kad apturėjus atlaidus, maldininkas turi būti krikštytas ir atlikti tam tikras religiškas pareigas, kaip tai: prieiti išpažinties ir priimti komuniją, aplankyti keturias bazilikas ir sukalbėti tam tikrą skaičių maldų.

Bet ne šie išviršiniai žestai yra svarbūs atlaidų apturėjimui, reikia, kad maldininkas ir dvasioje bendrautų šioje krikščioniškoje bendruomenėje.

Senais laikais prie Alenksandro VI maldininkams pareigos buvo sunkenės. Reikėdavo 30 kartų aplankyti bazi-

(Nukelta į 13 pusl.)

Antanas Kleiva, MIC

Griebkimės Taikos Ginklų

Šv. Tėvas Pijus XII pereinū metų kalėdinėje savo kalboje palietė šių laikų skaudžią K. Bažnyčios padėtį. Tačiau, iš Jo kalbos tryško šviesūs vilties spinduliai bei gražus optimizmas. Ir dabar K. Bažnyčia ne mažiau persekiojama, kaip prieš vienerius metus. Daugelyje tautų skelbti krikščioniškąjį tikėjimą yra tas pats, kaip realiai kęsti persekiojimą. Tačiau, nežiūrint to, tūkstančiai geriausių Bažnyčios sūnų nelenkia savo kelių prieš galybės ir jėgos siautėjimą. "Didžioji viešuma", kaip išsireiškė šv. Tėvas, "dažniausiai nežino jų vardų, bet jie yra įrašyti neištrinamomis raidėmis pačioje Bažnyčios širdyje" tęsia toliau, "yra pagirti šiuos ištikimus ir tvirtus žmones, šiuos nenuilstančius ir vertingus žmones, šiuos Dievo rinktinus ir palaimintuosius, kuriems dabartinių laikų baimė, skausmai ir Kristaus Bažnyčios motiniškos ašaros nėra nei skandalas, nei kvailystė, bet proga, kuri galingai uždega parodyti ne žodžiais, bet veiksmais, savo jausmų tiesumą ir nesuinteresuotumą, savo visišką ištikimybę, savo širdies šviesų kilnumą."

Su Kalėdų šventėmis rišasi ir Kristaus gimimo vaizdas. Kristaus gimimas buvo ir tebėra kalėdinio džiaugsmo įprasminimu. Angelų himno žodžiai, "taika geros valios žmonėms žemėje", jau skamba beveik du tūkstančius metų ir tie žodžiai dar nenustojo savo prasmės. "Krikščioniškos taikos noras plaukia iš Dievo. Jis yra taikos Dievas" — kalbėjo šv. Tėvas. Ten yra taika, kur yra tvarka. Bet kadangi žmoguje yra ir pirmosios nuodėmės blogumo pradai, kurie nuolat iškyla daugiau ar mažiau, darydami įtakos mūsų protui ir valiai, todėl taikos problema bus tol, pakol pirmosios nuodėmės pasekmės bus žmoguje. Norėdamos valstybės išlaikyti taiką pasaulyje — ginkluojasi. "Krikščioniškosios taikos noras taip pat turi savo

ginklus", kaip pastebi Pijus XII. "Pagrindiniai jų yra malda ir meilė: pastovi malda į Dangiąskąjį Tėvą, į mūsų visų Tėvą ir broliška meilė tarp visų žmonių ir visų tautų, kaip vieno ir to paties Tėvo vaikų, kuris yra danguje. Meilė su kantrybe, kuriai pavyksta visada išsilaikyti disponuojamai ir kuri yra pasiruošusi susiklausyti ir susiderinti su visais. Šie du ginklai yra iš Dievo ir ten, kur mokama vartoti tik medžiaginius ginklus, negali būti tikrojo taikos noro, nes šie grynai medžiaginiai ginklai būtinai iššaukia nepasitikėjimą ir sukuria tarsi karo atmosferą."

Ne kiekvienas žmogus turi laimės tiesioginiai apspręsti taikos sąlygas, tačiau kiekvienas daugiau ar mažiau gali prisidėti prie taikos palaikymo. Norint išlaikyti tautos taiką, reikia pirmiausia ją išlaikyti pačiame žmoguje. Taikos atstatymas žmoguje — yra pirminė taikos sąlyga. Čia vėl reikia griebtis šių pagrindinių krikščioniškosios taikos ginklų — maldos ir meilės. Malda ir meilės įstatymas, kurie yra dieviškosios kilmės ginklai, atstatys taiką ir ramybę pačiame žmoguje.

Žmogus, būdamas visuomeninė būtybė, nuolat turi santykių su didesne ar mažesne bendruomene. Mažiausia bendruomenė yra šeima. Šeimos sudaro gimines ir tautas. Tačiau dar yra didesnė bendruomenė — Katalikų Bažnyčia, kuri apima visas tautas. Tos bendruomenės pagrindiniai ginklai, kaip jau minėjome, yra malda ir meilė. Kiekvienam Bažnyčios sūnui Kūčių vakaro paslaptingame susitikime, prisimenant Kristaus taikos paskelbimą, reikėtų pasiryžti griebtis geriausių ginklų išlaikyti bei atsistatyti tikrai krikščioniškai taikai, būtent, maldos ir meilės.

Dr. Ant. Juška

Tyliosios Nakties Taika

KŪČIŲ naktį gimė Kūdikėlis Jėzus. Gimimo vieta buvo iš anksto visiems žinoma — mažytis, nuošalus Betliejaus miestas. Senasis Testamentas, kurį išrinktos tautos vaikai skaitė, kuris buvo prieš daugelį metų parašytas žmonių, kurie rašymo metu buvo nuo klaidų apsaugoti ir tai paties Dievo įkvėpimu, aiškiai kalbėjo apie tą vietą, iš kurios Izraelio garbė akils, kuri liks garsesnė ir už didžiuosius, senuosius ir įžymiuosius miestus. Mes tik galime spėlioti, kodėl tokia vieta buvo parinkta ir maža ir nuošali. Dažnai didžiosios paslaptys įvyksta ten, kur viešpatauja visiška ramybė, kur nėra jokios reklamos, kur būriasi paprastos, taiką mylinčios širdys. Nuošali rami vieta, gi laikas pats vidurnaktis, kada žmonės, dienos darbu išvarginti priglaudę galvas, užmiršę rūpesčius paskęsta nakties tamsumoje. Miegojo žmonės, o gamtos gyvybė, paleista vėjo ir šalčio, buvo irgi apmirusi. Tenka manyti, kad tą naktį vienas dangus buvo begaliniai papuoštas — jo veidas buvo tyras it ryto rasa, nedrumstė jo joks debesėlis ramus it snaudžianti jūra šviesus, šviesus — spindėjo jame ir didelės ir mažos akutės. Tokioj tad vietoj, tokiam tad laike, gimus Kūdikiui, galėjo angelai giedoti taikos ir ramybės himną — Gloria...

Šių dienų žmogus norėtų tą taikos himną giedoti ne tik kelius kartus metuose — jis trokštų, kad jo žodžiai skambėtų kiekvieną valandą ir kiekvieną minutę ir ne ore, o jo ausyse ir jo širdyje. Ilga, sunki ir nesibaigianti kova žemės kelevių perdaug išvargino. Niekada dar, rodos, nebuvo tiek žmogus suskilęs savyje, kiek jis šiandie kad yra. Sunku bekalbėti apie tą vienybę, kuri kitados žmoguje viešpatavo tarp proto, širdies ir jausmų — šiandie daugumoj išsiskyrė ir kovoja tarp savęs tos dvasinės pajėgos. Protas vienaip sako, o iš-

bujoję ir nevaržomi jausmai kitur nuveda. Kai kovos trimitas skamba paskiro žmogaus širdyje, mūšis prasideda išorėje — šeimose, visuomenėj, tautoj, žmoniyoje. Tiek laiko praleidžiama šeimose priekaištam, barniams, net išsiskiriamiams, o meilei — šeimos nevystančiam žiedui — belieka trumpos minutės. Kas iš tarptautinių sutarčių, duotų garantijų, jei didesnieji nepajėgia nekovoti, jei jie dega troškimu nugalėti, pavergti silpnuosius?

Gilūs ir be galo prasmingi yra po-
piežiaus Pijaus 12 žodžiai — pasibaigė karas, o taikos nėra. Tiesa, pranyko fronto linijos, sumirkytos žmonių krauju, nebedrebina žemės bombos, bet ar tautos ramios ir saugios, laimingos ir laisvos? Ir niekas nežino, gyvena baimėje ir laukime, kada kruvinoji drama vėl atsinaujins, nes skriaudos yra tiek didelės, kad neįmanoma betikėti ilga ir pastovia taika. Paliaubų stovis tarp tautų, o iki visiškos ramybės, tikros meilės tarp daugelio šeimų yra dar tolimas, tolimas kelias. O kada gi ateis laikas suderinti tris didžiasias žmogiškos gitaros — proto, širdies ir jausmų gijas?

Žmogaus Sūnau, kaip Tu save vadinai išrinktoje žemėje, mūsų Broli, mažasis tyliosios ir paslaptingos nakties Kūdiki, ar Tau neatsibodo tarp savęs kovajanti tvarinija, kasdie bekilantieji skausmo aidai? Juk Tu gali pilkajai žemelei taiką ir ramybę gražinti. Jei tai dangaus dovanai dar ne paruoštas protas apšviesk jį, jei perdidelė laisvė — susiaurink ją, o jei per išbujoję ir išsišakniję jausmai, apkarpyk juos, sušvelnink juos. Neleisk mums, išsiilgusiems taikos ir ramybės, kovos sukuryje žūti.

Su Mūsų Bendradarbiais

Kūčios, tai brangi mums šventė, nes tą dieną gimė pasaulio Išganytojas — Jėzus Kristus. Belaukiant Kalėdų, lietuvių tarpe yra labai gražus paprotys švęsti Kūčias Kalėdų išvakarėje. Ką tad, primena mums Kūčios? Paprastai pas lietuvius Kūčių stalias padengtas balta linine staltiese, po kurią dedamas šienas. Tas stalias primena mums Kristaus gimimą tvartelyje, kur randasi šienas ir šiaudai. Marija paėmus Kristų, vystyklais suvystytą, paguldė Jį tarp šieno ir šiaudų prakartelėje — ta prakartelė Kūčių stalias, vystyklai — balta staltiese.

Kūčios mums primena Eucharistiją, nes jos pradedamos plotkelių laužymu. Ta plotkelė nėra švenč. Sakramentas, nes nėra ji konsekruota, bet mums primena Kristų pasislėpusį Eucharistijoje — baltos ostijos pavidalu. Jei šienas primena tvartelį ir prakartelę, o balta staltiesė vystyklius, tai plotkelė primena mums Eucharistinį Kristų.

Kūčios taipgi primena mums Paskutinę Viešpaties Vakarienę, kada Išganytojas įsteigė švč. Sakramentą. Labai didelę meilę Išganytojas parodė žmonėms gimstant žmogumi. Dar didesnę meilę — mirdamas ant kryžiaus. Bet didžiausią meilę mums parodė pasilikdamas su mumis švenč. Sakramente!

Toliau Kūčios mums primena, kad visus gyvenimo vargus, skausmus ir pasisekimus negalime išspręsti vien tik gražiais žodžiais, bet gražiais darbais, veiksmais pagrįstais meile. Per Kūčias lauždami plotkelias galime prisiminti, kad gyvenimas yra tiek gražus, kiek jame yra Dievo ir artimo meilės!

★ ★ ★

Kristaus gimimo šventės proga, Tėvai Marijonai, meiliems LAIVO Skaitytojams, Bendradarbiams ir Platintojams linki Kūdikielio Jėzaus palaiminimo ir Jo Nekalčiausios Motinos Marijos užtarymo bei globos sielos ir kūno reikaluose. Linksmų Kalėdų visiems!

★ ★ ★

Tėvai Marijonai Kalėdų dieną prisimins visus Bendradarbius gyvus ir mirusius savo maldose. Mūsų seminarijoje Hinsdale, Ill., bus laikomos Piemėnėlių Mišios Kalėdų vidurnaktyje ta intencija.

★ ★ ★

Kun. V. Andriuška, M. I. C. Bendradarbių Draugijos dvasios vadas, išvykęs į Philadelphia Pa., vesti noveną šv. Andriejaus lietuvių parapijos bažnyčioje ir kartu padėti klebonui paruošti tikinčiuosius prie sutikimo Kristaus gimimo šventės — Kalėdų.

★ ★ ★

Tėvų Marijonų Bendradarbių 10-tas skyrius, Bridgeporto kolonija, Chicago, Ill. turėjo savo paskutinį šių metų susirinkimą gruodžio 9-tą dieną. Valdyba 1950 m. išrinkta sekanti: pirm. P. Jančauskaitė, vice-pirm. O. Baniėnė, prot. rašt. J. Šliogeris, fin. rašt. P. Kamandulienė, išd. Ag. Matuliokienė.

10-tas skyrius ruošia vajuos vakariėnė sausio 2 d. Rėngimo komisijon įėjo: O. Jackienė, E. Jonaitienė, O. Baniėnė, O. Lipnickienė ir O. Norkus, o jiems padės, O. Šadbaras ir Rizgienė.

★ ★ ★

Numatoma, kad Tėvų Marijonų Bendradarbių Seimas, įvyks 1950 m. kovo mėnesyje pirmą sekmadienį. Šis Seimas bus svarbus seimas, nes Tėvai Marijonai ruošiasi neužilgo pastatyti naują vienuolyną, kopytėlę, spaustuvę ir bernaičiams aukštesnę mokyklą Chicagoje. Tad prašoma visos kuopos prie šio svarbaus Tėvų Marijonų užsibrėžimo prisiruošti, ir ateinančiame seime pareikšti savo įnešimus bei sumanymus.

Kun. V. Parulis, M. I. C.

Trys Ypatingi Ivykiai

VISA pasaulį sujaudino baisi lėktuvo katastrofa ties Azorų salomis. Tarp daugelio žuvusių keleivių buvo ir prancūzų bokso čempionas Marcel Cerdan.

Prancūzijos laikraščiai, aprašydami savo didvyrio mirtį, pažymėjo ir jo pasikalbėjimą su savo žmona keletą dienų prieš tą nelaimingąją kelionę. Bokso čempionas Cerdan sakė:

— Turėtume siųsti savo vyresnįjį sūnų (7 metų amžiaus) į brolių (katalikišką) mokyklą. Ten jisai gaus krikščionišką auklėjimą. Kaip gaila, kad aš tokio auklėjimo nėsu gavęs. —

Krikščioniškasis auklėjimas yra didelis dalykas. Juo mes irgi turime susirūpinti, ypač dabar, laukdami Kalėdų švenčių. Advento savaitės yra geras laikas savęs perauklėjimui. Tą mes galime vykdyti rimčiau pamąstydami apie savo gyvenimo tikslą, dažniau eidami prie sakramentų, su dėmėsiu klausydami pamokslų ir stengdamiesi juos sau prisitaikinti, pagaliau — daugiau skaitydami dvasinio turinio knygas, šventųjų gyvenimus.

Masonas, Norėjęs Suniekinti Bažnyčią

Skaitymas gali turėti labai didelės reikšmės. Štai, tik paklauskime vieno atsitikimo: Anglijoje kitados buvo labai stiprūs masonai. Tarp jų ypatingai buvo pasižymėjęs lordas Ripon. Gabus, aukšto išsilavinimo, rašytojas. Tą žinojo ir kiti jo draugai masonai. Norėdami paauštrinti kovą prieš Bažnyčią, jie nusprendė parašyti knygą, kuri "atskleistų visus Bažnyčios melus". Tam uždaviniui parinko savo garsenybę — lordą Ripon. Jisai buvo atkaklus Bažnyčios priešas ir sutiko tą pareigą išpildyti.

Panoro jisai parašyti pagrindinės reikšmės veikalą. Tam pasiryžo surinkti medžiagą net iš pačių katalikų raštų. Kuo atydziau jisai juos skaitė, tuo labiau Katalikų Bažnyčia jam ėmė rodytis nau-

joje šviesoje. Nuodugnesnės studijos jį visiškai laimėjo katalikų Bažnyčiai.

Ir taip lordas Ripon vieną rytą pasibeldė į vienuolyno duris. Vienuoliams jisai pareiškė norįs apsikrikštyti ir būti kataliku. Paklausinėję jį apie tikėjimą, vienuoliai rado, kad jisai nuostabiai gerai pažįsta katalikų mokslą. Jį į katalikų Bažnyčią priėmė, tik išreikšdami nusistebėjimą:

— Argi nebuvote jūs pirma Bažnyčios priešas?

— Taip, bet dabar būsiu Jos gynėjas.

Jeigu katalikų raštų skaitymas taip labai paveikė net masoną, tai ką bekalbėti, kaip labai tas praturtintų mūsų sielos gyvenimą. Ilgi žiemos vakarai kaip tik labai palankus tam laikas.

Kraujo Įrašas

Pirmajame pasauliniame kare, po sunkių mūšių ties Argonu vienas prancūzų majoras ėjo kovos lauku. Jį pašaukė vienas sužeistas karys:

— Majore, gal Jūs kartais esate kunigu? (Prancūzijoje ir kunigai yra mobilizuojami).

— Ne, nėsu, bet esu krikščionis ir galiu nugabenti į ligoninę, kur yra kapelionas.

— Aš nebuva tikintis, — kalbėjo sužeistasis karys, — bet mane atvertė tas miręs draugas, kurio kūnas čia guli šalymais. Sužeistas jisai prašėsi kunigo, kol tik galėjo, bet nebuvo galima pakviesti. Silpo, ir tada pasakė:

— Esu krikščionis ir noriu mirti tokiu.

— Paskutines jėgas sukaupęs jisai prislinko prie mūro ir parašė savo krauju žodžius, kuriuos matote: "Tikiu į Dievą". Ir mirė. Ir aš noriu mirti taip, kaip jisai...

Štai, ką gyvenime reiškia pavyzdys. Laukdami didžiųjų Kalėdinių švenčių ne tik patys darykime savo sielos remontą, dvasinį persiauklėjimą, bet stenkimės ir kitus į gerą palenksti. Ir nėra tam tikslui kitos geresnės priemonės, kaip mūsų pačių pavyzdys.

Kun. J. Prunskis

Kristui ir Bažnyčiai MISIJŲ SKYRIUS

SVEIKI SULAUKĘ ŠV. KALĖDŲ
ŠVENČIŲ!

Tyro džiaugsmo šventė...

KALĖDŲ šventės užkrečia kiekvieną žmogų kažkokio paslaptingo laukimo nuotaika. Ši nuotaika nesvetima ne tik vaikams, bet ir suaugusiems žmonėms. Kaip paprastai, vaikai laukia Kalėdų senelio, o suaugusieji vienu ar kitu koku būdu iš savo artimųjų meilės pareiškimo. Kalėdų dovanėlių džiaugsmas savyje slepia gilią prasmę, nes tai yra graži išraiška to didžiojo džiaugsmo, kurį Angelai paskelbė piemenims, gimus Išganytojui. Kalėdinis džiaugsmas yra Gerosios Naujienos — Evangelijos džiaugsmas, kurio laukia dar daugelis pasaulio tautų.

Tą džiaugsmą pasaulio tautoms neša apaštališkos dvasios žmonės — misijonieriai. Laiminga ta tauta, kuri turi apaštališkos dvasios žmonių. Šie žmonės yra tautos pasididžiavimas; jie ją apvainikuoja nevystančios garbės vainiku. Tai gražiausi Bažnyčios ir Tėvynės žiedai, kurių kilnumas bei Kristaus meile deganti širdis pavergia ne vieną jaunuolį, skatindama pasaukoti visą save Bažnyčios džiaugsmui.

Mes iš savo krašto taip pat turime Kristaus apaštalų, gal net juos asmeniškai pažįstame. Kalėdų švenčių proga reikėtų prisiminti juos vienu ar kitu būdu, kad jie pajustų, kad juos kas nors čia myli, nors ir tolimuose kraštuose esančius.

Misijonieriams Dovanėlės...

Kalėdų šventės Marijonų Seminarijos Misijų Kuopos narius užkrėtė nauju gyvumu. Suroošėme gražių rožančių siuntinėlius, kuriuos pasiuntėme į Indijos misijas. Indijoje mes turime ir lietuvių misijonierių — Kun. V. Svirnelį. Jam pasiuntėme taip pat ir pinigine dovaną. Syrijoje yra jėzuitas Tėvas Nakhla, ku-

ris vienintelis tur būt, tame krašte mokąs lietuviškai. Jis su džiaugsmu skaito savaitraštį "Laivą" ir džiaugiasi galįs tuo būdu pažinti lietuvių kalbos grožį bei papročius. Jam taip pat švenčių proga nepagailėjome nors mažą pinigine dovanėlę bei gražų sveikinimą. Misijų Kuopos Bendradarbių ir Remėjų dėka pasiuntėme bent po mažą pinigine sumą ir į kitas misijų vietas neužmirštant net Afrikoje esančių Tėvų Dupuis, WF ir Vachon, WF. Kalėdinės piniginės dovanos pasieks 12 misijonierių, esančių įvairiuose misijų kraštuose. Kai kuriems misijonieriams pasiuntėme net po 50 dolerių. Tiesa, tai nedidelės sumos, tačiau tikimės, kad Velykų švenčių proga galėsime pasiųsti daugiau.

Šie pinigai, kuriuos siunčiame misijonieriams, yra arba asmeninės misijų Remėjų bei Bendradarbių aukos, atsiųstos per mus misijoms, arba pinigai, gauti pardavus mums prisiųstus pašto ženklelius. Tą sumą padidina ir aukos, prisiųstos už rožančių sutaisymą ir kt.

Ten Kud Pasiruošiama Piūčiai....

Kristaus pašauktieji Seminarijoje kaip tos brandžios varpos, bręsta kilniems darbams, kurie laukia išžengus iš Kunigų Seminarijos suolo. Pagrindinis mūsų darbas yra savęs išstobulinimas ir išauklėjimas. Tam turime kasdieninį mąstymą, šv. Mišias ir kitas dvasines lavybas. Taip pat gilinamės ir į filosofijos bei teologijos mokslus, kurie reikalingi kiekvienam sielų vadovui. Seminarijos gyvenimas yra gražus, tylaus bren-dimo laikotarpis. Seminarija paruošia jaunus apaštališkos dvasios žmones, degančius Kristaus meilės ugnimi, apaštališkajai misijai.

Tad, nežiūrint, kad klieriko kasdieninis gyvenimas yra visai užpildytas tie-

Klausimai ir atsakymai

Kokio medžio yra stacijų kryžiukai: Ar galima gauti Kristaus Kryžiaus medžio?

O. M., Lowell, Mass.

Stacijų kryželiai gali būti padaryti iš visokio medžio. Stacijų atleidai uždedami ant jų, šventinant stacijas.

Kristaus tikrojo Kryžiaus medžio kiek žinau, negalima gauti. Reta bažnyčia jo gauna. Galima gauti relikvijų, pašvęstų palytėjimu jų prie tikrojo Kristaus Kryžiaus medžio.

Dėl ko reikalingos vienuoliams rekolekcijos? Rodos, jie ir taip yra pamaldūs?

N. V., Chicago, Ill.

Kad vienuoliai yra ir turi būti pamaldūs, — nėra abejonės, nes kitaip nebūtų pasirinkę tą luomą. Bet rekolekcijos, t. y. didesnio susitelkimo, gilesnio savęs pažinimo ir metinės apyskaitos laikas jiems lygai reikalingas kaip pav. kiekvienam žymesniai biznieriui yra reikalinga žinoti, kaip praėjusiais metais jam ėjo biznis. Žmogaus sielos sutvarkymas ir dorybėse pažanga daugiau reikalauja darbo, negu kurios nors biznio firmos sąskaitomybė.

Pabaigoje Misijų Tėvai Marijonai suteikia Šv. Tėvo palaiminimą. Ką tai

sioginėmis pareigomis, tačiau uolumui kas gali nustatyti ribas! Šito krikščioniško uolomo išdava yra ir Misijų Būrelis, kurs susilaukdamas iš uoliųjų lietuvių katalikų, išsibarsčiusių po visą Ameriką, paramos — gali daug gero padaryti Katalikų Misijoms. Šia proga tenka išreikšti nuoširdžiausią padėką visiems, kurie koku nors būdu prisidėjo prie Katalikų Misijų rėmimo pereinamais metais. Nauji 1950 m. tebūnie dar našesni!

Ant. Kleiva, MIC.

Misijų Būrelio Vadovas
Marijonų Seminarija,
Hinsdale, Illinois.

reiškia ir kokias malones gauna žmonės?

D. L., Philadelphia, Pa.

Šv. Tėvas teikdavo seniau pats vienas tuos savo iškilmingus palaiminimus didesnėse šventėse atvykusiems meldžionims Romoje. Nuo 1870 metų Popiežius suteikė galybę kai kuriems kunigams, misijonieriams teikti Apaštalinį palaiminimą kituose miestuose. Po Misijų ar rekolekcijų suteikia misijonieriai tą Šv. Tėvo palaiminimą. Jis yra ypatingas tuo, kad atleidams įgyti gana yra būti Dievo malonėje. Nėra reikalaujama kitų sąlygų, nors patariama pasimelsti Šv. Tėvo intencija ir priimti sakramentus. Atlaidai yra visuotinai. Jie suteikiami, žegnojant su kryžium žmones. (Acta Ap. S. III, 241).

Popiežių vyskupų, kunigų, vienuolių ir kitų tam panaši rūbai, ar suteikia kokią nors naudą sielos išganyme, ar ne?

K. M., Detroit, Mich.

Žmogaus siela negali būti išganyta "be Krikšto, be tikėjimo ir be gerų darbų", o apie drabužius nieko ten nepasakyta. Vienok kaip visoki sutvėrimai, taip ir drabužiai, gali padėti ir gali kliudyti sielos išganymą.

Kas drabužiais padoriai pridengia savo kūną ir jais nori į kitus gerą kuklumo ir padarumo įtaką daryti, tam pačiam ir kitiems drabužiai gali pagelbėti sielos išganymą.

Kas dėvi tokius drabužius, kurie piktina kitus ir kelia kituose nepadorumo jausmus, tokiems asmenims drabužiai padės pražudyti sielą.

Meldžiu man duoti patarimą, pas ką turiu kreiptis šiuom reikalu: noriu užpirkti Gregorines Mišias ir nežinau kaip ir kur kreiptis.

P. K., Cleveland, Ohio

Auka Gregorinėms šv. Mišioms (mažiausia \$30,00) ar kitokiomis galite siųsti šiuo adresu: Rev. A. Švedas, M. I. C., Marian Hills Seminary Hinsdale, Ill.

B. Brazdžionis

Belaukiant Šventųjų Metų

BERNELIŲ MIŠIOS

(Atkelta iš 4 pusl.)

Kantafiliai žiedų žemčiūguose paskendo,
Užgesusi žvakelė migdo kedrų snaudžian
čią sargybą,
Dangus atloriuose aukojamas
žvaigžde skaidriausia žiba.

Vamzdeliai būgnai, debesys ir vėjai,
Tylybė tylinti vargonai ir simbolai triukšmingieji,
Iškelkite osaną lig dausų —
Osanna in excelsis Deo.

Ne čiobrai smilkina, ne tuplės žydi —
Ta dieviška širdis mus lanko,
Tas šventas kūdikis, užgimusias ant šieno,
Suvystytas ant motinos Marijos rankų.

Ir šaukia liaupses angelai ir meilės kan-
kinės — numirę Dievuje mergelės —
Ir meldžiasi Aronas Mozė ir Elijas dievo-
baimingi ir ramūs,
Ir milijonai niekšų gieda Kyrie eleison,
Ir milijonai žemės daržo mirštančių mi-
nių — Laudamus.

trumpą valandėlę su Juoju.

Taip, kiekvieno kataliko bažnytėlė
yra jojo nuolatinis Betliejus. Taberna-
kulyje, ant altoriaus, kaip ir prakartėje,
randasi Kristus. Marija buvo pirmasis
tabernakulis, kuriame Kūdikėlis Kristus
radosi.

Nepasitenkinkime tik pagalvoję a-
pie Kristų nuoširdžiai per Kalėdas, bet
susirūpinkime Juomi kasdien lankydami
Jį švenčiausiame Sakramente, kur Jis
nuolatai mūsų laukia. Marija, Kūdikėlio
Kristaus Motina, gelbės mums su Juoju
kalbėtis, svečiuotis, ir pasidalinti var-
gus.

likas. Šiandie pasitenkinama tik vienu
kartu.

Laukiama Svarbaus Įvykio

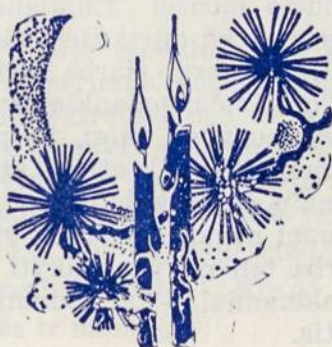
Šie Šventieji Metai turės būti pa-
ženklinti kokiu nors svarbiu įvykiu, ku-
ris išgarsintų Pijų XII. Maldininkai lik-
tų smarkiai nusivylę, jei nieko panašaus
neatsitiktų.

Visų kalbama, kad per šv. Metus
Popiežius žadęs kardinolų skaičių padi-
dinti nuo 70 iki 100 ir tokiu būdu pa-
keltų apie 40 naujų kardinolų. Gal būt,
jis paskelbs, kad po šv. Petro bazilika
atrastas šv. Petro kapas... Bet nesi-
stenkime iš anksto sužinoti kas tai bus
per įvykis. Ateis laikas ir žinosime .

Didelis skaičius maldininkų jau da-
bar kelionėje į atidarymo iškilmes. Da-
nijos karalius, išlaikydamas tradiciją,
dalyvaus šv. Metų atidaryme. Pas Po-
piežių žada apsilankyti ir Irlandijos vy-
riausybė pilname sąstate. Visi Pietų
Amerikos respublikų vyriausybių pir-
mininkai irgi žada apsilankyti pas Po-
piežių.

Gi kai kurios valstybės ta proga ža-
da paskelbti plačias amnestijas. Kaip
matome, tai bus tikrai taikos ir dovano-
jimo metai.

Gi tie, kurie negalės nuvykti į Ro-
mą, nepraras malonės atleidų gavimo.
Šventiesiems Metams pasibaigus, visi jie
galės gauti atlaidus, kur nebūtų, atlik-
dami nustatytas religiškas apeigas ir
aplankydami paskiras bažnyčias.

ŽINIOS *iš katalikiškojo pasaulio*

• **Du Vyrai Neša Kryžių į Romą.** Šventųjų Metų proga, pakely į Romą yra du jauni vyrai, kurie eina pėsti, nešini po didelį medinį kryžių. Jų žygis panašus į R. Giuliani žygį, kurs 1650 m. iš Vavarijos išėjo į Romą, nešinas 160 svarų kryžių. Romą pasiekė per 5 mėnesius.

• **Raita į Romą.** Grafienė Elena von Hohenau, pagarsėjusi raitininkė, pasiryžusi iš Vokietijos raita nujoti į Romą. Kelionė iš Bavarijos per Brennerio tarpkelį į Romą, numato, tęsis 30 dienų. Ji nori nunešti savo tautos raitelių sveikinimą Šv. Tėvui ir tikisi, kad popiežius ją priims audiencijoje.

• **Tito Kovoja Prieš Bažnyčią.** Politinėje srity prasidėję nesutarimai tarp Stalino ir Tito kai kam atrodė duosią Jugoslavijos diktatoriui progos palenkti tikinčiuosius savo pusėn. Taip atrodo užsieniečiams. Kitaip yra jugoslavams.

Jugoslavijos komunistų partija kovoja prieš kunigus ir prieš tikinčiuosius. Visomis prievartos priemonėmis verčia kunigus stoti į tariamuosius "liaudies frontus", kuriuos valdo komunistai. Nesutinkančius dėtis jie moka savaitėmis "apklausinėti", badu ir mušimais palaužiant valią. Kad atskirtų kunigus nuo Bažnyčios, sugalvojo įkurti naują "kunigų išlaisvinimo frontą". Iš tikinčiųjų atimamos bažnyčios. Uždaromi vienuolynai, išblaškomi vienuoliai, o jų gyvenimo vargu sukurtos mokslo ir gailestingumo įstaigos atimamos komunistų partijos vadų naudai.

Rugpiūčio mėnesį Lubljanoje vyriausybė pasmerkė mirtį Hen. Goricana už tai, kad jis, vargo darbą dirbdamas kalėjime, "užsiėmė nepalankia propaganda prieš vyriausybę", taigi, jie peikė, o ne gyrė komunistų diktatūrą, atsiradęs dėl jos sunkių darbų kalėjime.

Vyskupai negali susisiekti su parapijomis arba ten nuvykę laikyti pamaldų, nes maldnamiai — tai komunistų dabar savastis.

• **Amnestija šv. Metais.** Airijos teisingumo ministeris oficialiai pranešė Vatikanui, kad šv. Metų proga Kalėdų išvakarėse, gruodžio 24 d., Airija paskelbs amnestiją: dovanos bausmę visiems tiems, kuriems kalėti beliko mažiau negu metai; pusę bausmės dovanos tiems, kurie turės kalėti ilgiau negu metus. Visiems kaliniams, nubaustiems sunkiųjų darbų kalėjimu, bausmė sumažinama šešiais mėnesiais.

• **Laikosi Konkordato.** Vokietija buvo sudariusi su šventuoju Sostu tarptautinę sutartį, konkordatą. Jis gražiai veikė, kol įsigalėjo Vokietijoje diktatoriai. Ad. Hitleris iškreipė jo prasmę, versdamas katalikus laikytis konkordato, o pats jo nepaisydamas ir suvaržydamas katalikišką veiklą valstybėje.

Praūžė baisusis karas, nušlavęs Hitlerį ir net panaikinęs laikinai pačią Vokietijos valstybę. Iš griuvėsių pakilusi nauja Vakarų Vokietija Koelne arkivyskupo kardinolo Juozao Frings lūpomis paskelbė, jog konkordatas, sudarytas tarp Vokietijos ir Vatikano, vėl įgavęs savo teisinę buitį, susikūrus Vakarų Vokietijos vyriausybei Bonnos mieste.

Toji žinia radijo bangomis pasiekė visus Vokietijos kampus ir palankiai nutiekė pasaulio katalikus naujai Vokietijos vyriausybei.

• **Metodistų Vyskupas Priėmė Katalikų Tikėjimą.** Korejiečių metodistų vyskupas Chyeng Chun Su, išbuvęs ministru 45 metus, priėmė katalikų tikėjimą. Taip pat priėmė katalikų tikėjimą ir jo žmona.

Katalikų vyskupas Paul Ro, apaštališkas vikaras, suteikė jiems krikšto sakramentą.

• **Jungtinėse Amerikos Valstybėse** net 125 radijo stotys transliuoja katalikų radiojo valandą. Apskaičiuojama, kad jos klausosi apie keturis su pusė milijonų gyventojų.

žinios iš lietuviškojo pasaulio

• Lietuvos Įgailotas Ministras P. Amerikai Dr. K. Griūžinis lankėsi pas Uragvajaus Metropolitą J. E. arkiv. Antonio M. Barbieri. Pasikalbėjimas užtruko apie pusantros valandos. Arkivyskui buvo įteikta įvairūs leidiniai apie Lietuvą ir papasakota apie Bažnyčios ir dvasiškijos padėtį Lietuvoje, apie terorą ir baisias deportacijas, apie kolūkių steigimą ir apie tautos vedamą kovą viduje ir užsieniuose. Arkivyskupas gyvai domėjosi Lietuva ir užtikrino savo visišką prielankumą ir paramą teisingai Lietuvos bylai. Jo įsitikinimu Lietuva vienu ar kitu būdu vistiek vėl bus laisva.

• Reikalauja Sulaikyti Lietuvių Žudymą. 1949 m. spalio 31 d. Lietuvos Įgailotas Ministeris Washington, p. P. Žadeikis įteikė UN Generaliniam Sekretoriui Trygve Vyriausiojo Lietuvos Išlaisvinimo Komiteto memorandumą dėl Lietuvių Tautos naikinimo trėmimais, žudymais ir kitokiais nežmoniškais prievartavimais

Todėl memorandumo įteikimo proga Chicagoje gyvenęs buv. Lietuvos Respublikos Prezidentas Dr. K. Grinius Trygve Lie pasiuntė telegramą, energingai paremdamas VLIK'o memorandumą ir prašydamas kad jam skubiai būtų duota eiga, kad į Lietuvą ir kitas Pabaltės valstybes būtų pasiųsta UN komisija Sovietų Sąjungos vykdomam genocido nusikaltimui iširti ir kad būtų imtasi visų priemonių nekaltų lietuvių persekiojimui sustabdyti ir Lietuvai laisvę grąžinti.

• Naikina Lietuviškus Vardus. Darbar vietoj lietuvių veikėjų vardų Vilniuje, Kaune, Marijampolėje, Jonavoje ir kitur pridėjo gatvėms rusų bolševikų vardų, nieko bendro neturinčių su lietuvišku kraštu.

Tuo pačiu sumetimu jau antri metai Radviliškyje Kęstučio gatvė (toks jos vardas jau nuo 1919 m. Lietuvos nepriklausomybės kovų meto) pavadinta

Salomėjos Nėries vardu, o ta mat yra buvi usbolševikų poetė, nors ir tų pačių bolševikų dar palyginti nesena į grabą nuvaryta.

• Sovietų Policinės Pajėgos Lietuvoje. Sovietinės Armijos ir Laivyno pajėgos Lietuvoje 1949 m. vasarą skaitė virš 220,000 vyrų. Tai daugiausiai pėstininkų divizijos, didžiumoje motorizuotos, viso 12 divizijų; šarvuotųjų ir artilerijos kariuomenė, bei "desantinai" (parašiutininkų) daliniai — apie 11 šarvuotųjų brigadų, 6 parašiutininkų brigados (vyriausia vadovybė Įsrutėje), nepilna prieštankinės artilerijos divizija, keli priešlėktuvinės artilerijos pulkai, ir gana daug lauko artilerijos, išbarstytos po "vojengorodus" (bazes) strategiškose vietose.

Šie apskaičiavimai neliečia tranito. 1949 m. balandžio — birželio mėnesiais buvo daug kilnojimų — pražygiavo pėstininkai, artilerija, transporto ir darbininkų daliniu, daugiausiai pro Šiaulius, Panevėžį ir Tauragę, vyksta Vokietijos kryptimi.

Nuolat Lietuvoje apgyvendinta (1949 m. liepos mėn.) apie 27,000 MVD kariuomenės ir tarp 30,000 ir 32,000 MGB kariuomenės. Šiemet gana daugel dalinių pakeitė naujieji atvykę iš Baltgudijos į paprūšę. Daugiausia "judėjimo" pasireiškė balandžio ir gegužės mėnesiais — po to birželio mėn. sekė masiniai trėmimai. Tuo metu Lietuvoje buvo arti 40,000 MVD karių ir virš 30,000 MGB, ir dar daug milicijos bei "stribų".

• Lietuvoje Miškuose Linijos. Miškai jau nuo pernai kvadratais turi linijas -skynimus iškirstus, kad būtų lengviau partizanai gaudyti, enkavidistų būriams su dresuotaisiais šunimis juos vejant iš vieno kvadrato į kitą, o tiesiai per išvartąją liniją iš minošvydžių šaudant į perbėgančiuosius. Šitai Lietuvoj naikina mi žmonės ir miškai.

Laikas Atnaujinti Prenumeratą

JEIGU patinka LAIVAS, jeigu jo kantriai lauki kiekvieną savaitę jeigu jis tave yra pamokinęs, paguodęs įkvėpęs — aišku kad LAIVĄ atnaujinsi ateinantiems metams. Tad, maloniai primename, kad metai eina prie pabaigos, ir taipgi daugelio skaitytojų prenumerata eina prie pabaigos. Šia proga prašome be atidėliojimo teikitės prenumeratas atnaujinti.

Metinė prenumerata už LAIVĄ be narystės Bendradarbių
Draugijoje \$2.00

Žodis Uoliesiems

UOLIEJI LAIVO skaitytojai prenumeratą atnaujina be raginimo. Bet tokiems tinka priminti apie Marijonų Bendradarbių Draugiją.

Nuolatinio Remėjo mokestis metams — 1.00

Amžinas Remėjas moka vieną sykį — \$50.00

Garbės Amžinas Remėjas moka vieną sykį — \$100.00

Remėjai, Nuolatiniai, Amžinieji ir Garbės Amžini prisideda prie palaikymo Tėvų Marijonų įstaigų, kaip Marijonų Seminariją, Hinsdale, Ill., Marianapolis Kolegiją, Thompson, Conn., Marijonų Misijas Argentinoje, Pietų Amerikoje, savaitraštį LAIVĄ ir "The Marian", Chicago, Illinois.

L A I V A S

2334 So. Oakley Ave.

Chicago 8, Illinois

Siuomi prisiunčiu \$..... už LAIVĄ ir \$.....
tapti remėju Tėvų Marijonų Bendradarbių Draugijos.

Vardas .....

Adresas .....

Miestas ..... Zone ..... Valstybė .....